MAGYAR AFRIKA TÁRSASÁG
AFRICAN–HUNGARIAN UNION

AHU MAGYAR AFRIKA–TUDÁS TÁR
AHU HUNGARIAN AFRICA–KNOWLEDGE DATABASE

VERES, Ottilia
Gyarmati találkozások J. M. Coetzee korai regényeiben: az interszubjektivitás két trópusa / Colonial Encounters in Early Novels of J. M. Coetzee: Two Tropes of the intersubjectivity, tézisek / theses
Eredeti közlés /Original publication
PhD dolgozat, 2017, Debrecen, Debreceni Egyetem, Irodalomtudományi Doktori iskola, tézisek, 12 old.
Elektronikus újraközlés/Electronic republication:
AHU MAGYAR AFRIKA–TUDÁS TÁR – 000.003.303
Dátum/Date: 2018december / December
filename: VERESottilia_2017_CoetzeeTezisek
Ezt az információt közlésre előkészítette
/This information prepared for publication by:
B. WALLNER, Erika és/and BIERNACZKY, Szilárd
Hivatkozás erre a dokumentumra/Cite this document:
VERES, Ottilia: Gyarmati találkozások J. M. Coetzee korai regényeiben: az interszubjektivitás két trópusa / Colonial Encounters in Early Novels of J. M. Coetzee: Two Tropes of the intersubjectivity, tézisek / theses, *AHU MATT***,** 2018**, pp. 1–14. old.,** No. 000.003.303, http://afrikatudastar.hu
Eredeti forrás megtalálható/The original source is available:
Közkönyvtárakban / In public libraries
Kulcsszavak/Key words
magyar Afrika-kutatás, PhD dolgozat tézisei
African studies in Hungary, theses of a PhD dissertation

AZ ELSŐ MAGYAR, SZABAD FELHASZNÁLÁSÚ, ELEKTRONIKUS, ÁGAZATI SZAKMAI KÖNYV-, TANULMÁNY-, CIKK- DOKUMENTUM- és ADAT-TÁR/THE FIRST HUNGARIAN FREE ELECTRONIC SECTORAL PROFESSIONAL DATABASE FOR BOOKS, STUDIES, COMMUNICATIONS, DOCUMENTS AND INFORMATIONS

* magyar és idegen – angol, francia, német, orosz, spanyol, olasz és szükség szerint más – nyelveken készült publikációk elektronikus könyvtára/ writings in Hungarian and foreign – English, French, German, Russian, Spanish, Italian and other – languages
* az adattárban elhelyezett tartalmak szabad megközelítésűek, de olvasásuk vagy letöltésük regisztrációhoz kötött/the materials in the database are free but access or downloading are subject to registration
* Az Afrikai Magyar Egyesület non-profit civil szervezet, amely az oktatók, kutatók, diákok és érdeklődők számára hozta létre ezt az elektronikus adattári szolgáltatását, amelynek célja kettős, mindenekelőtt sokoldalú és gazdag anyagú ismeretekkel elősegíteni a magyar afrikanisztikai kutatásokat, illetve ismeret-igényt, másrészt feltárni az afrikai témájú hazai publikációs tevékenységet teljes dimenziójában a kezdetektől máig./The African-Hungarian Union is a non-profit organisation that has created this electronic database for lecturers, researchers, students and for those interested. The purpose of this database is twofold; on the one hand, we want to enrich the research of Hungarian Africa studies with versatile and plentiful information, on the other hand, we are planning to discover Hungarian publications with African themes in its entirety from the beginning until the present day.

Egyetemi doktori (PhD) értekezés tézisei

GYARMATI TALÁLKOZÁSOK J. M. COETZEE KORAI REGÉNYEIBEN:

AZ INTERSZUBJEKTIVITÁS KÉT TRÓPUSA

Veres Ottilia

Témavezető: Dr. Bényei Tamás

DEBRECENI EGYETEM

Irodalomtudományok Doktori Iskola

Debrecen, 2017

a, Az értekezés célkitűzése, a téma körülhatárolása

Doktori értekezésem az interszubjektivitás témáját vizsgálja J. M. Coetzee kortárs dél-afrikai író korai regényeiben *(Alkonyvidék, Foe, Barbárokra várva, Michael K élete és kora).* Az értekezés—Hegel és Lévinas interszubjektivitás-elméleteiből kiindulva—a Coetzee-recepció Derek Attridge és Mike Marais által képviselt etikai vonulatához kapcsolódik. Attridge etikai megközelítése (amelyet *J.M. Coetzee and the Ethics of Reading: Literature in the Event* [2004] című meghatározó monográfiájában dolgozott ki) Lévinas és Derrida elméleti belátásain alapul; neki köszönhető, hogy a Másik és Másság ("the Other," "Otherness") fogalmai, valamint Coetzee „alteritás-figurái" ("figures of Otherness/alterity" [Attridge 12]) a Coetzee-kritika középpontjába kerültek. Vizsgálatom kiindulópontjául Attridge-nek elsősorban az a feltevése szolgál, miszerint Coetzee prózájának központi mozzanata a másság felmutatása és a másik ember iránti felelősség kérdése (Attridge 30, xii, Marais xiv).

1987-ben, tizenegy évvel második regényének (*A semmi szívében*) megjelenése után, a Jerusalem-díj átvételekor Coetzee a következő kérdéssel indította beszédét: „hogy lehet, hogy egy olyan, a szabadságától megfosztott országban, mint az enyém, urak és szolgák társadalmában, valakit békedíjjal tüntetnek ki?" (*Doubling* 96). Coetzee szerint „Dél-Afrika urainak szabadságtól való megfosztottságának ("unfreedom") mélyén a szeretet kudarca rejlik"; a gyarmatosítás és apartheid alatt kialakult torz, patologikus kapcsolatok „a rabság irodalmában" (*literature of bondage*) találnak kifejeződésre, amelynek „természetellenes módon rögeszméjévé vált a hatalom és annak minden torzulása"; ez az irodalom „a patologikus ragaszkodás, a düh és az erőszak irodalma" (*Doubling* 98). Értekezésem egyik kulcskérdése, hogy a „szeretet kudarca" hogyan nyilvánul meg Coetzee regényeiben; a regényekben ábrázolt interszubjektív szcenáriókat, a gyarmatosítók és gyarmatosítottak közötti találkozásokat a szeretet kudarcának allegóriáiként olvasom.

Az értekezés elméleti alapvetése, hogy a gyarmati léthelyzet és a gyarmati találkozás (a gyarmatosító és gyarmatosított közötti találkozás) „radikális módon teszi láthatóvá azt a tényt, hogy a szubjektum alapja az interszubjektivitás traumatikus logikája” (Bényei 13), azaz hogy a szubjektivitás mindig interszubjektivitásként tételeződik, mivel a szubjektum a másikban és a másik által ismerheti fel önmagát, és csak a másiknak adott válaszként jöhet létre (Bényei 13-14, 21). Az interszubjektivitás fentebb vázolt felfogása különösen összetett és pontos megfogalmazást kap Coetzee regényeiben, amelyek a nyugati filozófia és elmélet belátásait termékeny módon kapcsolják össze a gyarmati kontextussal.

A fenti feltevések elméleti hátteréül részben az interszubjektivitás hegeli dinamikája szolgál, amelynek kifejtése *A szellem fenomenológiája* (1807) úr-és-szolga szcenáriójában található, másrészt pedig a hegeli interszubjektivitás többféle értelmezése és továbbgondolása: Alexandre Kojève főleg antropológiai olvasata, Franz Fanon és Homi Bhabha posztkoloniális továbbgondolása, Emmanuel Lévinas és Maurice Blanchot etikai-fenomenológiai olvasata és Jean-Paul Sartre exisztencialista újragondolása. Az általam elemzett regények főképpen a másikkal való találkozás etikájára kérdeznek rá. Bár a lévinasi értelemben vett találkozás alapvetően az elérhetetlen, asszimilálhatatlan másikkal (a Másik idegenségével) való aszimmetrikus viszonyt jelöl, pontosabban a viszony lehetetlenségét és hiányát, mégis mintha Lévinas etikájában is ott rejlene a kölcsönösség, a másikkal való „egyesülés” (“communion”) iránti látens vágy; még ha a valódi viszony soha nem valósulhat is meg, az Arc beszél hozzám, viszonyra szólít fel (*Teljesség* 164). Olvasatomban a gyarmati interszubjektivitás Coetzee általi megjelenítése éppen azáltal kap egyedi megvilágítást, mert alapfeltevésem szerint Coetzee, miközben folyamatosan—és ellentmondásosan—megidézi Hegelt, a lévinasi etikát is játékban tartja a hegeli szcenárió ellenpontjaként és kiegészítéseként, mintha a hegeli szcenárió szükségszerűen maga után vonná a lévinasi etikát is. Olvasatomban Coetzee regényeiben a gyarmati találkozás mindig a hegeli és lévinasi szcenáriók között jelenik meg.

Coetzee korai regényeiben azokat a szöveghelyeket elemzem, ahol a hegeli jelenet alkalmatlannak, inadekvátnak bizonyul. Erre több példa van már első regényében, az *Alkonyvidék*ben is, amelyben, noha a főszereplő Jacobus mindent elkövet azért, hogy önmagát úrként határozza meg a hottentottákkal szemben, a Szindbád-mese és a Héraklész-mítosz felvillanó részletei a gyarmatosító úr és gyarmatosított szolga közötti találkozás és a hatalmi viszonyrendszer sokkal árnyaltabb és összetettebb képét sugallják. Az értekezés egyik célkitűzése a gyarmati találkozás különböző jelentéseinek ("encounter," "communion") feltérképezése Coetzee korai prózájában.

b, **Az alkalmazott módszerek**

Értekezésem kiindulópontja az, hogy a regények fentebb felvázolt aspektusai a regények retorikai struktúrájának, motívumhálóinak és a mitológiai utalásokat is magába foglaló intra- és intertextuális dimenzióinak szoros olvasása révén tárhatók fel. Retorikai elemzésemben kiemelt figyelmet kap Coetzee korai prózájának két metaforája, amelyek ismételten megjelennek a gyarmati interszubjektivitás megjelenítésében: a háton cipelés és az ölelés multivalens trópusai. A háton hordás motívumának leghangsúlyosabb megjelenése Coetzee szövegében *Az ezeregy éjszaka meséi*nek Szindbád-története, amelyben a szörnyű tenger véne felkapaszkodik Szindbád hátára, s nem hajlandó onnan leszállni; Szindbád nem tud megszabadulni tőle, s őrült fájdalmában már a halált várja. A jelenet Coetzee regényeinek gyakran visszatérő motívuma az *Alkonyvidék*től a *Foe*-n keresztül a *Lassú ember*ig. Az ölelés trópusa helyenként a háton hordás inverzeként vagy „kifordításaként" jelenik meg. A háton cipelés aktusa részben az úr-szolga viszony vizuális reprezentációja, amely egyúttal megidézi a „fehér ember terhe" ("the white man's burden") ikonikus gyarmati jelenetét is, ám ugyanakkor kifordított vagy hátrafele irányuló ölelésnek is tekinthető, mint a Susan Barton és Péntek közötti

hordozás-jelenet a *Foe*-ban vagy a Magda és a szolga Hendrik közötti ölelés *A semmi szívében* című regényben. Mindkét aktus „tartalma" és motivációja a másik ember felé való törekvés és az iránta való vágyakozás, tétjük pedig nem kevesebb, mint a másik ember iránti felelősség.

A személyköziség ismétlődő mintázatait és motívumait (az ölelés, a háton hordás és a tekintet változatait) elemezve apró szövegrészletekből indulok ki, bemutatva, hogy ezek a visszatérő motívumok hogyan válnak a Coetzee-szöveg alapfantáziáivá. Az interszubjektivitás jelenetei Coetzee-ra jellemző módon különféle mitológiai történetet idéznek meg, melyek soha nem teljesen koherens, egyértelmű, a szöveg egészén végigvitt mitológiai utaláshálón keresztül jelennek meg, hanem rejtett és töredékes, mégis jelentéses módon. Az értekezés fejezetei e mitológiai szálak felfejtését követik nyomon. Az *Alkonyvidék*et és a *Foe*-t elemző fejezet középpontjában a Szindbád-legenda és a Héraklész-mítosz egyik központi epizódja (a Nessosz-jelenet) áll. *A Barbárokra várvá*t az Oidipusz-mítosz kontextusában értelmezem, míg a *Michael K élete és kora* és Beckett *Molloy* című regényének összehasonlító elemzése a Sziszüphosz-mítosz és a Szent Rókus-legenda releváns aspektusait követi nyomon. A fentebb említett, a regényszövegekben nagyobb jelentőségű mítoszok mellett alkalmanként utalok a regényekben megidézett további mítosz- és legendatöredékekre is (Szent Kristóf, Akhilleusz, Philoktétész, Thészeusz, Ariadné, Pénelopé, Érosz és Pszükhé).

A mítoszhasználat és mítoszalkotás a Coetzee-kritika eddig szinte teljesen felderítetlen területe, holott—mint olvasataim remélhetőleg bizonyítják—a regények belső világának kulcspontjai, mozgatórugói. Coetzee mítoszpoétikáját illetően az értekezés csupán annak vizsgálatára terjed ki, hogy e mítoszfoszlányok milyen szerepet játszanak az interszubjektivitás megjelenítésében, illetve hogy mennyiben értelmezhetők (értelmezhetők-e) a gyarmati interszubjektivitás „példázataiként" vagy a gyarmatosító-gyarmatosított viszony allegóriáiként. A modernizmus mítoszhasználatával szemben Coetzee mítoszpoétikája sokkal töredékesebb: a mítosz nála inkább pillanatnyi asszociációként jelenik meg, szerepe pedig egyfajta önreflexió,

önolvasás, amelynek révén a regények fájdalmas, traumatikus narratívái ismert narratívákká „fordítódnak” le, jelentésbe ágyazódnak és „megszelídülnek” a mítosz archaikus, egyetemes (jelentésű) természete által. A regények viszont minduntalan kibújnak az egyetemes jelentések alól, és—az Eric Gould által leírt posztstrukturalista, anti-realista mítoszfelfogást felidézve—a megidézett mítoszok folyamatosan kitérnek a stabil, rögzített értelmezések alól. Értekezésem záró fejezete Coetzee korai prózájának e mítoszpoétikai dimenzióját vizsgálja.

c, **Az eredmények tézisszerű felsorolása**

A regényekben megidézett mitológiai utalások rejtett, töredékes és rendszertelennek tűnő természetének is köszönhető, hogy Coetzee prózájának e dimenziója a kritikában majdnem teljesen feltáratlan területnek számít. Az elemző fejezetek arra mutatnak rá, hogy Coetzee regényei éppen azáltal képesek feltárni az interszubjektivitás összetettségét, hogy a két központi metafora—a háton hordás és az ölelés—különféle mitikus narratívákkal kerül összefüggésbe. Az *Alkonyvidék*ben az interszubjektivitás allegóriája a másik ember háton cipelésének motívumára épül. Szindbád meséjét és a hátoncipelés motívumát a gazdaállat-parazita viszony allegóriájaként, a gyarmatosítás szimbolikus aktusaként és a gyarmatosító-gyarmatosított kapcsolat metaforájaként értelmezem. A Szindbád-mese interszubjektivitás-allegóriáját egy látszólag hasonló mitikus narratíva egészíti ki, amelyben szintén feltűnik a háton hordás aktusa: azon események sorozata, melyek Héraklész halálához vezetnek. Ez a fejezet azt vizsgálja, hogy a Héraklész-Nesszosz-Déianeira mítosz regénybeli jelenléte hogyan gazdagítja a háton hordás aktusának (és általában az interszubjektivitás) jelentését. A másik ember háton hordásának aktusát a Coetzee-szöveg alapító- vagy ősmítoszaként és a coetzee-i interszubjektivitás kulcsmotívumaként értelmezem. Mind a Szindbád-mese, mind pedig a Héraklész-történet központi eleme a parazita képe. Hérkalész mítoszának releváns mozzanatai

Déianeira (Nesszosz-kentaur hátán való) elrablása és Héraklész végső halála (melyet Nesszosz mérgezett inge okoz). Héraklész mítosza a regényben a megbetegedett testet mint a gyarmatosító-gyarmatosított közötti találkozás tünethordozóját jeleníti meg. A regénynek az értelmezés szempontjából legfontosabb jelenetei Jacobus megbetegedése (a „hottentották betegségével" való megfertőződése), valamint a Jacobus és szolgája Klawer közötti jelenetek (amikor közös erőfeszítéssel próbálnak átkelni a folyón, hátukon cipelve a másikat). A Szindbád-mese és a Héraklész-mítosz magvai a regény első részében (Dawn történetében) vetődnek el, de a második részben (Jacobus történetében) bomlanak ki teljes (egész) történetekké.

A háton hordás motívuma sem az *Alkonyvidék*ben, sem a *Foe*-ban nem merül ki csupán a Szindbád-történet parazitikus, fojtogató aktusának megidézésében, hanem a háton hordás és az ölelés fenomenológiájának széles skáláját hozza játékba. A *Foe* kapcsán az értelmezés terébe behívott Szent Kristóf-legenda a regénybeli interszubjektivitás etikai dimenzióját erősíti, a Szindbád-mesét tovább variáló, arra utaló nyitójelenet s ennek későbbi variációi pedig női szemszögből mutatják meg a gyarmati interszubjektivitást. A *Foe* női narrátorának értelmezésében a háton hordás aktusa az ölelés aktusával olvad egybe: a főszereplő Susan Barton „furcsa kifordított ölelésként" (*Foe* 6) értelmezi azt a jelenetet, amikor a szolga Péntek a hátára veszi az éjszakai evezéstől kimerült nőt, és így viszi gazdájához, Crusóhoz. Susan Barton narratívájának lévinasi/blanchot-i aspektusaira támaszkodva ebben a regényben az ölelés, a kérdezés és a történetmondás etikai-interszubjektív vonatkozásait vizsgálom, figyelembe véve azt is, hogy a megidézett mitikus allúziók milyen módon beszélnek a gyarmatosító-gyarmatosított találkozásról. A főszereplő női Akhilleuszként és női Oidipuszként való értelmezése a szövegnek ezen aspektusait világítja meg.

A barbárokra várva című regény újabb perspektívából ragadja meg a gyarmati interszubjektivitást. Noha a regény mitikus szubtextusát a kritika egyáltalán nem említi, s a

mítosz nyíltan nem is jelenik meg a szövegben, értelmezésemben kimutatom, hogy az Oidipusz-mítosz—történettöredékek és motívumok révén—áthatja a regényszöveg egészét, a szöveg több szintjén is megidéződik. A legfontosabb motivikus kapcsolat Coetzee regénye és az Oidipusz-mítosz között a tekintet, mely mindkét szövegben kulcsszerepet tölt be. A regény nyitójelenete a tekintetet (a nézést) a regény ősmotívumaként határozza meg. Fanon, Bhabha és Sartre elméleteire támaszkodva e fejezet a gyarmati interszubjektivitást a tekintet (*gaze*) középpontba állításával vizsgálja a látás, nézés és vakság motívumhálójában. Míg az ölelés aktusa az *Alkonyvidék* és *Foe* gyarmati világában is lehetségesként tételeződik (mint a háton hordás egyik aspektusa), *A barbárokra várva* a gyarmati léthelyzet sokkal sötétebb aspektusát mutatja meg, amelyben a testi intimitás elsősorban kínzásként képes megnyilvánulni: egy olyan Birodalomban, ahol a hatalom és a legszélesebb értelemben vett politikum mindent átjár, a tiszta interszubjektivitásnak nincs esélye kibontakozni. A Birodalom hatalmi játszmáiban a hatalom birtokosai és a hatalomfosztottak között az „igazi" ölelésnek nincs esélye; a kínzás válik az intimitás egyetlen őszinte aktusává, mivel nem általat azzal, hogy a hatalom birtokosai és a hatalomfosztottak között lehetséges lenne a valódi közösség ("communion"). A regényt olyan tragikus gyarmati történetként olvasom, amelyben a politikai viszonyok következtében az én a másik helyett csak önmagával találkozik. A regényben a látás diszfunkcionalitásának—amit a Másikkal való találkozás (szembenézés) félelmének allegóriájaként értelmezek—sajátos gyarmati jelentőséget tulajdonítok. Oidipusz egy másikat keres, de önmagát találja (ő maga *az*); a mítosznak ezt a motívumát követve, a Bíró és a barbár lány kapcsolatát lévinasi találkozásként, a Bíró, a lány és Joll ezredes hármas viszonyát s a hármójuk közötti különböző tekintet-aktusokat pedig az Oidipusz-mítosz sajátos gyarmati verziójaként értelmezem. Olvasatomban a regény szereplői nem feleltethetők meg egyértelmű módon Szophoklész szereplőivel; a mítoszi attribútumok a különböző szereplők között szétszóródva, szerteáradva jelennek meg.

A *Michael K élete és kora* című regény merőben más módon tárgyalja az interszubjektivitás kérdését, mint a korábbi regények. Míg a korábbi regények mozgatórugója az interszubjektivitás utáni vágyakozás (még akkor is, ha a beteljesülés nem következik be), a *Michael K* az interszubjektivitás visszautasításásának története. Címszereplőjének tragédiája, hogy az emberi viszonyokat is megfojtó háborúban nem képes a (másik emberrel való) párbeszédre, és boldogságát kertje magányában, a szavak és társ nélküli bogárlétben találja meg. A regényt Coetzee legbeckettibb szövegeként értelmezve, a Beckett *Molloy*-jában feltűnő Sziszüphosz-mítoszt és Szent Rókus-legendát a *Molloy*-ból „átöröklött" mítoszokként olvasom, amelyekben a háton hordás és szop(tat)ás motívumai nyernek relevanciát (az itt is felvillanó Szindbád-történet mellett) abban a vonatkozásban, hogy e regény hogyan (nem) viszonyul az interszubjektivitás kérédéséhez. Mindkét regény arra a kérdésre keresi a választ, hogy az interszubjektivitás vajon az ember egyetlen lehetséges létezési módja-e, illetve hogy a két idegen közötti viszony miben különbözik (különbözik-e egyáltalán) az anya-gyerek viszonytól.

Az értekezés zárófejezete Coetzee korai prózájának mítoszpoétikai vetületét vizsgálja, továbbra is az interszubjektivitásnál maradva. A *Pétervár mesteré*ben többszöresen felidézett Orpheusz- és Eurüdiké-mítoszból kiindulva, Orpheusz és Eurüdiké meg nem valósult, beteljesületlen találkozását Coetzee korai regényeinek ősmítoszaként tekintem, amely egyrészt reflektál a regények meghiúsult interszubjektivitás-történeteire (találkozás-történeteire), másrészt tükrözi és „összefoglalja" a regényekben tárgyalt mitikus narratívákat.

d, **iDEa igazolás a szerzőnek az értekezés tárgyában megjelent publikációiról a lapszámok feltüntetésével;**

Nyilvántartási szám: DEENK/99/2017.PL
Tárgy: PhD Publikációs Lista

Jelölt: Veres Ottilia
Neptun kód: TYA5LE
Doktori Iskola: Irodalomtudományok Doktori Iskola
MTMT azonosító: 10038230

A PhD értekezés alapjául szolgáló közlemények

Magyar nyelvű könyvrészletek (3)

1. **Veres, O.**: Interszubjektivitás Samuel Beckett Molloy című regényében.
   In: Argumentor Műhely : Közbeszédaktusok. Szerk.: Horváth Gizella, Bakó Rozália Klára, Partium Kiadó ; Debrecen : Debreceni Egyetemi Kiadó, Nagyvárad, 197-210, 2016, (ISSN 2392-6155) ISBN: 9789633185766
2. **Veres, O.**: Úr-szolga retorika a Kacor királyban.
   In: Argumentor Műhely : Érvelés és retorika konferencia-kiadvány. Szerk.: Bakó Rozália Klára, Bíró-Kaszás Éva, Horváth Gizella, Debreceni Egyetemi Kiadó ; Nagyvárad : Partiumi Kiadó, Debrecen, 183-196, 2014. ISBN: 9789633184387
3. **Veres, O.**: A kérdező nő J. M. Coetzee Foe című regényében.
   In: Mesél(het)ő női történetek?! : Női narratívák irodalomban, tudományokban és művészetekben. Szerk.: Czibula Katalin, Kordics Noémi, Partium Kiadó ; Budapest : Protea Kulturális Egyesület, Nagyvárad, 163-176, 2011. ISBN: 9786068156101

Idegen nyelvű, hazai könyvrészletek (1)

4. **Veres, O.**: The Story of Sinbad and the Old Man of the Sea in One Thousand and One Nights.
   In: English Language & Literatures in English 2014. Ed.: Julianna Borbély, Katalin G. Kállay, Judit Nagy, Dan H. Popescu, Károli Gáspár Református Egyetem, L'Harmattan Kiadó, Budapest, 183-195, 2015, (Károli könyvek. Tanulmánykötet, ISSN 2062-9850) ISBN: 9789634140948

Idegen nyelvű, külföldi könyvrészletek (5)

5. **Veres, O.**: Homo Solitarius: Intersubjectivity in Coetzee's Life and Times of Michael K and Beckett's Molloy.
   In: Intertextuality, Intersubjectivity, and Narrative Identity. Ed.: Péter Gaál-Szabó, Cambridge Scholars Publishing, Newcastle upon Tyne, 135-148, 2017. ISBN: 1443817686

6. **Veres, O.**: "Description of the Contrarious Emotions in a Lover:" The Story of Orpheus and Eurydice in Ovid, Rilke, "Sir Orfeo," and Duffy.
In: Mens Sana : Rethinking the Role of Emotions : Proceedings of the Fourth Argumentor Conference. Eds.: Gizella Horváth, Rozália Klára Bakó, Partium Press ; Debrecen University Press, Oradea ; Debrecen, 245-260, 2016, (ISSN 2285-682X) ISBN: 9789633185896

7. **Veres, O.**: J. M. Coetzee's Waiting for the Barbarians as a Colonial Oedipus.
In: Proceedings of the third edition of ELLE International Conference, Oradea, 13-15 September 2013. Ed.: Titus Pop, Casa Cărţii de Ştiinţă, Cluj-Napoca, 167-178, 2014, (ISSN 2285-5432)

8. **Veres, O.**: Remembering Beckett: J. M. Coetzee's Life and Times of Michael K.
In: Travelling Texts: J. M. Coetzee and Other Writers. Ed.: Bozena Kucala and Robert Kusek, Peter Lang, Frankfurt Am Main, 187-199, 2014, (Text - Meaning - Context ; 10) ISBN: 9783631656181

9. **Veres, O.**: The Rhetoric of Mourning in J. M. Coetzee's The Master of Petersburg.
In: Literatures in English in the Context of Post-Colonialism, Postmodernism and the Present. Ed.: Jaroslav Kušnír, University of Prešov, Prešov, 88-93, 2007. ISBN: 9788080686802

Magyar nyelvű tudományos közlemények hazai folyóiratban (1)

10. **Veres, O.**: Gyarmati találkozások az Alkonyvidékben.
Filol. közlöny. 60 (2), 167-182, 2014. ISSN: 0015-1785.

Idegen nyelvű tudományos közlemények hazai folyóiratban (2)

11. **Veres, O.**: On Mourning: The Trope of Looking Backwards in J. M. Coetzee's The Master of Petersburg.
Hung. j. Eng. Am. stud. 14 (2), 233-244, 2008. ISSN: 1218-7364.

12. **Veres, O.**: Book Review on Khanna, Ranjana. Dark Continents: Psychoanalysis and Colonialism. Duke University Press, Durham and London, 2003.
Hung. j. Eng. Am. stud. 11 (2), 246-248, 2005. ISSN: 1218-7364.

Idegen nyelvű tudományos közlemények külföldi folyóiratban (3)

13. **Veres, O.**: The Story of Orpheus and Eurydice in Coetzee and Rilke.
Acta Univ. Sapientiae, Ser. Philol. 8 (1), 41-48, 2016. ISSN: 2068-2956.
DOI: http://dx.doi.org/10.1515/ausp-2016-0003

14. **Veres, O.**: On Looking and the Gaze in J. M. Coetzee's Waiting for the Barbarians.
Romanian J. Engl. Stud. 4, 240-152, 2007. ISSN: 1584-3734.

15. **Veres, O.**: Unsaying Origins in J. M. Coetzee's In the Heart of the Country.
Romanian J. Engl. Stud. 12, 131-137, 2006. ISSN: 1584-3734.

További közlemények

Egyéb folyóiratközlemények (1)

16. Mamber, S., ford. Márton, Z., **Veres, O.**: Mechanikus Narancs. *Metropolis*. *2*, 70-81, 2002. ISSN: 1416-8154.

Magyar nyelvű absztrakt kiadványok (1)

17. **Veres, O.**: "Láthatatlan írás": Jeanette Winterson Cseresznyeoltás című regénye nyitóbekezdésének a regény álmaként való olvasata. In: XXVI. Országos Tudományos Diákköri Konferencia, Humántudományi szekció / Veres Ottilia, Veszprémi Egyetem, Veszprém, 342, 2003.

A DEENK a Jelölt által az iDEa Tudóstérbe feltöltött adatok bibliográfiai és tudománymetriai ellenőrzését a tudományos adatbázisok és a Journal Citation Reports Impact Factor lista alapján elvégezte.

Debrecen, 2017.04.13.

